

5 minute cu

EMIL MANDRIC

La Teatrul „Ion Creangă” a fost numit director Emil Mandric, critic de teatru și regizor. Potrivit obiceiului revistei noastre, l-am invitat să-și expună, pe scurt, intențiile.

— Nu e primul teatru pe care îl conducești : la teatrul din Ploiești și, în special, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, ați acumulat experiență în îndrumarea unui colectiv, și ați cunoscut problemele teatrului care se adresează tinerei generații. Cu ce program vă începeți activitatea, la Teatrul „Ion Creangă” ?

Printre obligațiile care-mi revin, în calitate de director al Teatrului „Ion Creangă”, cea dintâi este, cred, o mai judicioasă determinare a profilului repertoriului ; nu pentru că n-ar fi existat, și pînă acum, o anume amprentă specifică a producțiilor Teatrului „Ion Creangă”. Dar impresia pe care mi-a lăsat-o recenta vizionare a tuturor spectacolelor aflate în „zestrea” teatrului a fost aceea de mozaic, în care elementele nu se îmbină între ele și nu se susțin unele pe altele.

Cred că existența unui teatru pentru copii este o necesitate reală, obiectivă ; menirea sa este să continue educarea gustului pentru frumos începută de teatrele de păpuși, în frunte cu valorosul colectiv de la „Țăndărică”. Într-un program bine conceput, copiii pot descoperi, prin teatrul lor, tot ceea ce literatura universală, eposul popular și dramaturgia au creat, spre a întregi universul spiritual al vîrstelor copilăriei. În acest sens, pe scena Teatrului „Creangă” dorim să-și găsească locul cărțile nemuritoare, eroii cei mai populari, subiectele bogate în acțiune, radiind cutezanță, în care visul se împletește cu realitatea. Într-un spectru repertorial extrem de larg, putem juca de la *Prinț și cerșetor* la *Jurnalul Annei Frank*, de la *David Copperfield* la *O mie și una de nopți*. Bineînțeles, acestea sînt numai exemple posibile.

Avem o datorie de împlinit față de opera lui Ion Creangă, „patronul” nostru, al cărui univers de amintiri, povești și povestiri este departe de a fi fost explorat pînă la capăt și pus în valoare prin mijloacele artei teatrului.

Diferențiat, potrivit vîrstei, vom îngloba în programul teatrului și lucrări „de acțiune”, românești și străine, orientate spre teme de *science-fiction*. Pentru spectatorii de 12—16 ani (categorie căreia teatrul i-a rămas mult dator) vom stimula, colaborînd cu scriitorii, realizarea de lucrări dramatice care să trateze cu franchețe relațiile de familie, prietenia dintre adolescenți, prima iubire. Vrem să dăm repertoriului pentru copii și tineret și o dimensiune politică, prin spectacole care să intereseze publicul de toate vîrstele. În această ordine de idei, anunț înființarea unui Studio de seară al Teatrului „Ion Creangă”. Prin repertoriu și prin căutările sale artistice, acest studio va putea intra în competiție cu cele mai reprezentative producții, ale oricărui teatru pentru adulți, din Capitală.

Ni se pun probleme legate de structura trupei ; teatrul se va întări, prin angajarea de forțe artistice tinere, proaspete ; cit privește alegerea colaboratorilor, urmează ca și în acest domeniu să instaurăm cu adevărat o politică.

Răspunderile mele de director, integrate în ansamblul structurilor colective de conducere, le-aș compara cu obiectivele criticului de teatru : promovarea valorii, refuzul mediocrității și al imposturii. L-aș defini pe directorul-animator ca pe un critic care trăiește ideea.

Maria MARIN